

всички-тъ уприличени нему недѣлими съдържатъ се подъ сѣщій родъ: — тойзи вторій способъ називава се *сравненіе* (аналогія). Тіе два способа могатъ да се разбиратъ и приемватъ само като средство за издирванье-то на основанія-та собственно силлогистической формы мисленія. За по голѣмъ же ясность мы ще разгѣдамы отдѣлно и два-та тіе логическия способа.

За наведеніе-то (Индукція-тъ.)

§. 44.

Наведеніе-то или както въобще се приемва латинское слово Индукція-та е единъ способъ, чрезъ който мы отъ чѣстны сужденія заключаваме за общы. — Съ тойзи способъ, мы или причитаемы *много* нѣща, и спорядъ ихное еднообразіе възлизамы до *одно*: или вникваме въ бѣяцы-тъ на недѣлими и видове за да тарсимъ родъ-тъ имъ, или пакъ разгѣдвамы нѣкои часты и опредѣлямы цѣлое. Тѣкъ на примѣръ, ако е деказано че Димитъ, Иванъ, Драгоя и проч, като сторили зло на подобны-тъ си человекы были, ёще тукъ на земній нашъ свѣтъ наказани отъ Богъ: — то наведеніе-то ни позволява да мислимъ че и всѣки человекъ който е сторилъ зло, или който струва зло, ще го накаже Богъ. Спорядъ сѣщій тойзи способъ на мислянье-то и Христофъ Колумбъ откри Америкъ. —

За да може при туй единъ человекъ, да мисли право спорядъ наведеніе-то: не е доволно да има само многообразны свойства на нѣща-та, изражаемы съ чѣстны сужденія; но трѣба ёще да е виждалъ тья нѣща въ различни мѣста и въ различни времена; и — все еднаквы. Като смы сѣпикасали на примѣръ че заецъ-тъ въ всички-тъ мѣста, дѣто смы го видѣли